

[Niels Andersen.]

også bliver muligt for staten at få både den nødvendige og den kvalificerede arbejdskraft. Imidlertid er statens indtægter afhængige af, hvilke indtjeningsmuligheder erhvervslivet som helhed har. Derimod er disse indtjeningsmuligheder for de forskellige erhverv afhængige af forhold, som hverken staten eller erhvervslivet selv er herre over. De afsætningsvanskeligheder, vort hovederhverv har haft i den seneste tid, har bevirket en klækkelig nedgang i landbrugets eksportpriser. Det betyder naturligvis en mindre indtjeningsevne, der desværre vil brede sig som ringe i vandet til landets øvrige erhvervsgrene. Når dertil kommer, at der ude i verden gør sig depressionslignende tendenser gældende, som sandsynligvis også vil blive mærkbare for vort erhvervsliv, foreligger i virkeligheden den mulighed, at vort erhvervsliv som helhed i den kommende tid vil præstere en mindre indtjening, end tilfældet har været i den forløbne tid. Under sådanne omstændigheder foreligger der nu her i folketinget lovforslag, som vil øge statens udgifter til lønninger med et meget væsentligt beløb, hvilket naturligvis også vil lægge pres på lønningerne i erhvervslivet. Det vil øge vort omkostningsniveau og dermed svække vor konkurrenceevne, således at de vanskeligheder, vi har at kæmpe med for afsætningen af vor produktion, i hvert fald ikke bliver mindre. Der må derfor foreligge meget vægtige grunde, inden man skrider til en lovgivning, der har til følge, at vort omkostningsniveau stiger ret væsentligt.

Disse indledende betragtninger fremsætter jeg ikke, fordi jeg ikke ønsker de bedst mulige kår for vore tjenestemænd. Tværtimod er det mit håb, at landets økonomiske forhold må blive sådan, at staten kan byde sine tjenestemænd virkelig gode og tilfredsstillende kår. Imidlertid er jeg meget ængstelig for, at den stabiliserende politik, der har været ført det sidste år, og som i nogen grad har bragt balance i vor økonomi, skal blive svækket i så høj grad, at der igen skal gribes stabiliserende ind fra lovgivningsmagtens side; det må vi efter min opfattelse undgå. Det kan ikke være meningen, at man skiftevis skal stabilisere og nedbryde landets økonomi. Derfor må lovforslag som de foreliggende nøje være af-

passet således, at den økonomiske bæreevne er til stede, forinden gennemførelsen finder sted.

Imidlertid erkender jeg, at en revision af vor lønningslov er påkrævet, og at den kritik, der med stigende styrke har været rettet mod vort nuværende lønsystem, i mange henseender har været berettiget.

De resultater, lønningskommissionen er kommet til, betegner på mange områder et skridt i den rigtige retning. Det er derfor min opfattelse, når en helhedsvurdering af de foreliggende lovforslag skal anlægges, at lønningskommissionen ville være nået til et mere tilfredsstillende resultat, såfremt den havde fortsat sit arbejde lidt endnu. Der har i kommissionen været tanker fremme, som efter min opfattelse skulle have været uddybet noget mere, således at det rigtige i disse tanker var blevet nedfældet i de foreliggende lovforslag. Resultatet er nu, at de problemer, man ikke er nået til bunds i, skal behandles videre af nye kommissioner. Man erkender altså, at der er uløste problemer i de foreliggende lovforslag, men har altså ikke på trods deraf anset det for hensigtsmæssigt at fremsætte lovforslag, hvori problemerne finder deres løsning. Tidspunktet har altså spillet en afgørende rolle for fremsættelsen af de foreliggende lovforslag. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg havde foretrukket lovforslag, der var helt udbygget, og hvor alle problemerne havde fundet deres løsning, ikke mindst fordi jeg har det indtryk, at store dele af befolkningen havde ventet, at de spørgsmål, der særlig er diskuteret mand og mand imellem, var blevet løst ved fremsættelsen af de nye lønningslovsforslag. Det er altså ikke sket, men afgørende spørgsmål foreslås viderebehandlet i nye kommissioner.

Det nye lønsystem betegner i mange henseender skridt i den rigtige retning; således er der tilvejebragt en forenkling og større overskuelighed med hensyn til lønningsklassernes antal. Det, at man reducerer lønningsklassernes antal fra 84 til 30, betyder, at der herigennem er tilvejebragt mulighed for en øget differentiering mellem aflønningen i de enkelte lønningsklasser, samtidig med at en sådan ordning af lønningsklasserne betyder væsentlige administrative fordele. Et sådant fremskridt